

СВЕТИТЕ РАМНОАПОСТОЛНИ КИРИЛ И МЕТОДИЈ

На светот, на почетокот на XXI век, и оваа 2006 година му засветли светлината на вистината, за да ги растргне мрачните облаци кои се надвиснале над човештвото и Бог да му ги отвори духовните очи и да му го покаже патот на спасението. И оваа 2006 година, во Ерусалим Бог направи такво големо чудо, низ кое се чувствува ехото на вековите од најраните библиски времиња. Во присуство на илјадници луѓе од цел свет, пристигна Благодатниот Оган од небото на Светиот Животворен Гроб, пристигна на Изворот на Христовото воскресение.

Во IX век Сесилниот Бог, со својата спасителна неисцрпна благодет, која им ја испрати од небото, ги ороси душите на најголемите синови на македонскиот народ, македонските светители, Светите браќа Кирил и Методиј. Благодетта на Светиот Дух ги просветли духовно и тие со своите мудри умови ја согледаа голготата низ која со векови минуваше нашиот македонски народ, и станаа верни Христови рамноапостоли и љубени следбеници, борци и победници на тријазичната ерес, борци и страдалници за нашата вистинска национална и црковна слобода. Тогаш кога му се закануваше опасност на

нашите прадедовци. Им се оддава почит на 24 мај, во Рим, на Гробот на Св. Кирил, како и во Христовата Црква во цел свет.

Светите браќа Кирил и Методиј се славни рамноапостолни проповедници на Христовата наука, сесловенски просветители, учители, преведувачи на Светото Писмо и на други свети книги на јазикот на нашите прадедовци, верни синови на македонскиот народ, бранители на македонската национална и црковна слобода.

Св. Кирил, наречен Филозоф Константин, со логичноста на мислењето ја победи тријазичната ерес, ги победи оние кои сметаа дека е можно да се служи богослужба само на латински, на еврејски и на грчки јазик, храбро бранејќи го своето дело: "Зарем не врне дожд за сите еднакво? Зарем сонцето не грее за сите еднакво? Зарем сите еднакво не вдишуваме? И како не се срамите да признаете само три јазици и зошто сакате сите други народи и племиња да бидат слепи и глуви...?" Се изборил за признавање на словенскиот јазик.

Св. Кирил не живеел долго. Пред смртта, разделувајќи се од својот роден брат Св. Методиј, ги искажал последните зборови: "Ние заедно оравме една бразда, довршувајќи ги

СВ. КИРИЛ, СВ. КЛИМЕНТ И СВ. МЕТОДИЈ

што некогаш заедно му служеле на Бога, бидејќи за да ѝ угоди на Римската епархија, папата решил да го погребат во една од базиликите во Рим, која му била посветена на Св. Климент Римски (чији мошти ги пронашле Св. Кирил и Методиј и ги донеле во Рим). Зна-

своите далечни прадедовци, од местото каде што се родил и израснал, каде се формирал и творел на нашето тло, во базиликата посветена на Св. Климент Римски, во Рим, останала моштите на сесловенскиот учител, каде почиваат и денес, по повеќе од единаесет

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

НЕ БЕА СЛУГИ НА ТЕМНИНАТА, ТУКУ ПРОПОВЕДНИЦИ НА ВИСТИНАТА

нашиот народ да биде претопен (германизиран и елинизиран), заедно со своите ученици, Св. Климент и Св. Наум Охридски, Св. Саво, Св. Горазд и Св. Ангелариј, тие не дозволија македонскиот народ да потпадне под туѓи влијанија. Ја составија азбуката - глаголицата, ни оставија во превод книжевни творби, го воведоа народот во Христовата вера, го преведоа и го проповедаа Светото Писмо на јазикот на

моите дни, јас паѓам на нивата, а ти ја сакаш гората (манастирот Олимп); сепак поради гората немој да го напуштиш учењето". Се упокоил во Господа на свои 42 години, на 14.2.869 г., но за тој краток период на земниот живот оставил безброј бесмртни дела.

За жал, Св. Методиј не можел да ја исполни желбата на мајка им Марија, да го пренесе телото на својот покоен брат на исток, во манастирот каде

"Зарем не врне дожд за сите еднакво? Зарем сонцето не грее за сите еднакво? Зарем сите еднакво не вдишуваме? И како не се срамите да признаете само три јазици и зошто сакате сите други народи и племиња да бидат слепи и глуви...?"

чи, гробот на Свети Кирил се наоѓа во базиликата "Сан Клементе". Опелото на Св. Кирил било извршено со најголема почит.

Далеку од родната Македонија, далеку од средината на

векови од неговата смрт.

Македонскиот народ од земјата и од дијаспората чувствува долга почит кон делото на Светите Кирил и Методиј и се поклонува пред чесните мошти на гробот на Св. Кирил во

Рим и им изразува благодарност, чест и почитување на делата на Светите браќа. Прв пат таква почит пред неговиот гроб му се оддаде во 1969 година, точно на 14.2. по стар календар (на денот на неговото упокојување), кога всушност и се одбележи 1100-годишнината од неговата смрт. Но, од 1970 година делегациите доаѓаа во мај да му оддадат почит на Денот на Св. Кирил и Методиј. На 23.5.1970 година (ден спроти празникот на Св. браќа Кирил и Методиј), во вечниот град Рим, во базиликата "Св. Климент Римски", во присуство на претставници на македонскиот народ и на МПЦ, свечено е откриена спомен-плоча на гробот на Св. Кирил, селовенскиот просветител и му е оддадена почит од име на целиот македонски народ и од име на МПЦ. На спомен-плочата, на македонски и на латински јазик, во бакар е испишано: "На Свети Кирил Солунски, селовенски просветител со благодарност од македонскиот народ". При свеченоста на откривањето на спомен-плочата бил отслужен и молебен и одржан говор:

"Пресвети и преблажени наш преподобни оче Кириле,

На гробот, каде што денес почиваат Твоите свети мошти, денес во овој момент се наоѓаме ние потомците, чедата на народот од чии пазуви си излегол и Ти, преподобни оче Кириле Солунски. Се наоѓаат чедата на оној народ на чиј јазик си го направил најблагородниот и животворен чекор во просветувањето и зацврстувањето во верата Божја на словенските народи. Овде, во вечниот град Рим, дојдени од нашата Македонија, која била удостоена со спасителната мисија на Свети Апостол Павле, се наоѓаме ние претставниците на македонскиот народ и Црква... Оној народ на чиј јазик, со Божјата промисла, Ти ги преведе првите книги, создавајќи му истовремено и негово словенско писмо, народот на Свети Климентовиот дрвен Охрид, каде пред повеќе од илјада години работеше и првиот словенски народен универзитет, низ кој минале повеќе од 3.500 ученици, народот кој има голема заслуга за просветата на сите словенски народи, ја имаше најтрагичната

ГРОБОТ И СПОМЕН-ПЛОЧИТЕ НА Св. РАМНОАПОСТОЛЕН КИРИЛ

судбина - последен да се ослободи, и со свој литературен јазик последен да влезе во ризницата на светската култура и цивилизација...

...Нека оваа скромна плоча биде само симбол на нашата почит и благодарност.

По смртта на својот брат, Св. Методиј со останатите ученици (Св. Климент и Св. Наум Охридски, Св. Сава, Св. Горазд, Св. Ангелариј), го напушта Рим (како епископ, а подоцна е избран за архиепископ) и доаѓа во Панонија, каде германското свештенство му прави пречки во работата. Учениците биле измачувани на најразлични начини, а Св. Наум продаден и како роб. Св. Методиј бил затворен под обвинение дека бесправно ја организирал словенската црква. Бил лажно обвинет дека е еретик и бил многу малтретиран. По интервенција на папата, Св. Методиј е ослободен од затворот и повторно оди во Моравија каде ја утврдува Христовата вера меѓу Словените. Но, германските свештеници повторно му пра-

ват пречки во работата и го обвинуваат дека е еретик. Тој бил принуден да оди во Рим и да го брани своето дело. Храбро заминува и во Цариград да му реферира на царот за својата работа. Таму добива посебно признание за работата. Потоа се враќа во Моравија каде во 882 г. повикува двајца ученици-брзописци и во време од шест месеци го довршува преводот на Библијата.

Во местото Елванген, во близина на Штутгарт (Германија), осуден од германско-латинското свештенство Св. Методиј минал околу три години во затвор (од 870 до 873 г.). Во затворот бил изложен на најсурови репресии од германските епископи, за негово скршување, и принудување да се откаже од својата света мисионерска дејност и писменоста на јазикот на својот народ. Тие сакале да уништат сè што дотогаш создале Св. Кирил и Методиј и нивните ученици. Но, и покрај сите страдања, тој не се откажал од Бога и од својот народ. Тој од затворот излегол

уште поискален, поцврст и по решителен да истрае во својата дејност до крај. И таков останал сè до крајот, до напуштањето на земниот живот кога на 19.4.885 г. по нов календар, во Велехрад, Велика Моравија, се упокоил и преминал во Небесното Царство.

Во 1996 година на 1.6. (по повод 1111-годишнината од упокојувањето на Св. Методиј), на сидовите од манастирската ќелија во затворот во Елванген, каде темнувал, во негова чест, во знак на благодарност од македонскиот народ и од МПЦ, свечено е откриена и осветена спомен-плочата, која е симбол на нашата почит. На неа, под ликот на Св. Методиј е испишан следниот текст на македонски и на германски јазик: "Со почит и вечна благодарност кон нашиот просветител и христијански мисионер, Рамноапостол Свети Методиј" - Од Република Македонија, македонскиот народ и од Македонската православна црква.

На откривањето на спомен-плочата, во слава и чест на Св. Методиј, присуствуваа црковна и државна делегација.

Македонските светители Кирил и Методиј се родиле, растеле и духовно зреле во нашата средина, твореле на наше тло, во средината на нашите прадедовци и на нивни јазик го превеле Светото Писмо и другите свети книги. Но, тие имале духовна широчина. Тие светот не го сфатија како поделен, туку како една нераскинлива, неделива целина, кој треба да живее во правда, мир и љубов.

Тие не беа слуги на темнината, туку проповедници на вистината. Како нови апостоли и светила на целата Вселена, светнаа како најсветло сонце и утринска звезда. Ги изведоа народите од многумрачното демонско море, и нас Македонците, како и словенските народи, нè утврдија во вистината, и со Божја сила нè упатија кон богоразумна светлина и нè нахранија со вечна нераспадлива храна и вечно свето питие.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд